

град Перник, 05 март 2013 година

## В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесети февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.\*\*\* и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №26 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр, с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба „БЕСТТЕХНИКА-ТМ-РАДОМИР“ ПАД, гр. Радомир ЕИК по БУЛСТАТ 113020833, седалище и адрес на управление: гр. Радомир, Индустриална зона представлявано от Е.Т.м.\*\*\* - изпълнителен директор против решение №301 от 24.11.2012 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №467 по описа на съда за 2012 г.

С атакувания съдебен акт е изменено наказателно постановление (НП) с №23-2305712, на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО) издадено срещу касационния жалбоподател за нарушение по чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда (КТ), като наложеното на основание чл. 414, ал. 1 от КТ административно наказание „имуществена санкция“ е намалено от 2000 (две хиляди) лв. на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е изцяло неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществени нарушения на процесуални правила и материалния закон. Жалбоподателят твърди, че в производството пред съда не е установено безспорно, че наказаното лице е извършило вмененото му нарушение, както и излага доводи във връзка с липсата на предпоставки за приложение на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН. Жалбата съдържа и алтернативно искане за прилагане на чл. 415в от КТ, поради наличие на предпоставки за квалификация на деянието като маловажно.

Ответникът по жалбата - Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област не изпраща представител и не дава становище по касационната жалба.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че обжалваното решение е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд като писмени доказателства във връзка със сочените касационни основания, жалбоподателят представя извадка от декларация №1 от регистъра на НОИ, съдържаща данни за осигурено лице Н.\*\*\*.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт приема следното:

За да постанови атакувания съдебен акт решаващия състав на Районен съд – Радомир след преценка на събраните и представени писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че дружество „БЕСТТЕХНИКА-ТМ-РАДОМИР“ ПАД като работодател, при добросъвестно изпълнение на трудовите задължения от страна на Н.Б.Н.\*\*\* – работник на длъжност „ел. монтьор“ не е изплатило в срок до 30.01.2012 г., установен с Вътрешни правила за работната заплата на „БЕСТТЕХНИКА-ТМ-РАДОМИР“ ПАД, уговореното трудово възнаграждение на работника за месец декември 2011 г. Нарушението било установено на 18 май 2012 г. в хода на извършвана документна проверка на дружеството от инспектори към Д„ИТ“ – СО при представяне на справка за трудовите възнаграждения изплатени от дружеството към месец март 2013 година, изготвена от ръководител „Управление на човешки ресурси“ и подписана от финансовия директор.

След така установеното от фактическа страна районният съд, извършил служебна проверка за законосъобразност е приел от правна страна, че административнонаказателното производство е протекло при спазване на процесуалните правила и съобразяване с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за реквизити на АУАН и издаденото въз основа на него НП.

Приел да разгледа съществото на спора Районен съд – Радомир след преценка поотделно и съвкупно на доказателствата и доводите на страните е приел, че дружеството е осъществило от субективна и обективна страна вмененото му нарушение.

Изследвайки въпроса за относимостта и справедливостта на определеното да бъде наложено административно наказание решаващият първоинстанционен състав е приел същото за съобразено с вида, предвиден за вмененото за извършено административно нарушение, но несправедливо – в размер над предвидения минимум, поради което е редуцирал същия. Районният съдия мотивирано е отказал да уважи искането на жалбоподателя за преквалифициране на вмененото му нарушение по реда на нормата на чл. 415в от КТ, уреждаща маловажни случаи на нарушения на трудовото законодателство.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира атакувания съдебен акт за правилен.

На първо място в резултат на извършената служебна проверка на решението на районния съд на основание чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН настоящия касационен състав установи, че атакуваният съдебен акт е

валиден и допустим, като постановен по отношение на акт, подлежащ съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

И относно приложимия материален закон, както въз основа на служебно дължащата се проверка, така и по повод исканията на жалбоподателя касационният съд намира решението на първата съдебна инстанция за законосъобразно. Нормата на чл. 128, т. 1 от КТ вменява в задължение на работодателите в установените срокове да плащат уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. По делото е безспорно установено, че касационният жалбоподател не е изпълнил това си задължение, като не е изплатил в срок дължимото на Н.Б.Н.\*\*\* уговорено трудово възнаграждение за извършената от последния работа през месец декември 2011 г. настоящият състав не приема тезата на жалбоподателя за недостатъчност на приложената и по делото справка за начислени трудови възнаграждения към месец март 2012 г., използвана като основно доказателство за образуване на административнонаказателно производство. Липсата на данни в същата за изплатено трудово възнаграждение конкретно за положения през месец декември 2011 г. труд по безспорно налично трудово правоотношение от Н.Н.\*\*\*, липсата на данни в подкрепа на обратната теза, а именно – че труд не е полаган и работа не е извършена или че възнаграждение е изплатено в срок, е достатъчно да послужи като основание за образуване на административнонаказателно производство за неизпълнение на задължението по чл. 128, т. 2 от КТ.

Настоящият състав не приема и оплакванията на жалбоподателя във връзка с позицията на районния съд за наличие на предпоставки за съставяне на АУАН при условието на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН. Процесният акт е съставен в присъствието на Л.Д.В.\*\*\* – свидетел по установяване на нарушението и в случая не е била приложена цитираната норма, поради което и не следва да се обсъжда дали са били налице предпоставки за съставяне на акт в отсъствието на свидетели.

Тезата на жалбоподателя във връзка с липса на доказателства относно обстоятелствата има ли работникът начислено трудово възнаграждение за съответния месец, визиран в АУАН, какъв е този размер и каква част от същия не е изплатен, също са неоснователни. Задължението по чл. 128, т. 2 от КТ има фактически състав, според който работодател, неизплатил в установените срокове на работник по трудово правоотношение трудовото възнаграждение, дължимо на последния по силата на налично трудово правоотношение за извършена от лицето работа е в нарушение. Без съмнение обсъждане от АНО за правени авансови плащания би било от значение в производството, но по настоящото дело липсват възражения, твърдения и доказателства от страна на наказаното лице за извършвани такива плащания. КТ съдържа едно изключение, по силата на което работодателят може да не изпълни задължението си по чл. 128, т. 2 от КТ и това е при условията на чл. 245 от КТ, в случай че за работодателя са налице финансови затруднения, които не му позволяват да изплати изцяло уговореното възнаграждение. Такава е тезата и на настоящия

жалбоподател, в частта ѝ относно наличието на финансови затруднения за предприятието, но в случая не са налице данни за частично плащане.

Съдът не приема възражението на касатора за липса на парични средства за изплащане на трудовите възнаграждения поради финансови затруднения на дружеството. Касае се за парично задължение, от което работодателят не може да се освободи на подобно основание. Българското законодателство предвижда способи, които се явяват специални гаранции за изплащане на трудовото възнаграждение дори в случай на неплатежоспособност на работодателя, един от които е уреден със Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя, каквото обявяване в случая не е налице. В такава ситуация работодателят ще следва да понесе административнонаказателна отговорност за неизпълнение на вмененото му от трудовото законодателство задължение.

Правилно е решението на първата съдебна инстанция да редуцира размера на определеното да бъде наложено административно наказание до минимума, предвиден в относимата санкционна норма.

При горните изводи, решението на Районен съд – Радомир, като валидно, допустимо, правилно и съответно на приложимия материален закон следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №301 от 24.11.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №467 по описа на съда за 2012 г., с което е изменено наказателно постановление с №23-2305712, на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област издадено срещу „БЕСТТЕХНИКА-ТМ-РАДОМИР“ ПАД, гр. Радомир за нарушение по чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда, като наложеното на основание чл. 414, ал. 1 от КТ административно наказание „имуществена санкция“ е намалено от 2000 (две хиляди) лв. на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/